

[Statsministeren]

Skulle man derfor fremlægge det materiale, der udarbejdes under sådanne forhandlinger, så ville det være umuligt at opretholde forhandlingernes fortrolige karakter, og det besvær, der er med at få demokratiet til at virke, ville blive endnu større, og det ville gøre det endnu mere umuligt at få vores parlamentariske demokrati til at fungere. Det må være muligt at føre fortrolige forhandlinger og skaffe de nødvendige oplysninger til det.

Det må og det vil også fremover være, ikke alene for en socialdemokratisk regering, men også for kommende regeringer, en ret at trække på administrationen med hensyn til tal og oplysninger, der måtte være behov for.

Wilhelm (VS):

Der er ikke meget, der tyder på, at de to partier, som var fremme sidste uge, har den samme interesse i dag, hvor det er deres egen deltagelse i et tilsvarende misbrug af centraladministrationen, der er på tale. Det kan jeg kun beklage.

Så vil jeg sige til statsministeren, at han faktisk svarer på noget andet, end der er spurgt om. Jeg ville ikke finde det spor urimeligt, om de beregninger, der laves undervejs, bliver stillet til rådighed for alle folketingets partier, for det er et nyttigt materiale, der belyser de alternative muligheders skavanker eller gode sider, og der er ingen rimelighed i, at de skal monopoliseres.

Men det er ikke engang det, spørgsmålet går på. Det, spørgsmålet går på, er de konsekvensberegninger, der blev lavet, ikke undervejs, ikke på noget, som røbede nogle ting, man havde overvejet, men som man ikke enedes om, men de konsekvensberegninger, der blev lavet på det færdige resultat, på det, man faktisk lagde frem her i salen og bad folketinget tage stilling til. En vigtig side af de beregninger bad vi om at få frem bagefter, nemlig konsekvenserne for beskæftigelsen. Sådanne beregninger var lavet, ikke på noget midlertidigt, ikke på noget hemmeligt, som forligspartierne havde drøftet undervejs, og som man nødigt ville røbe, men på det færdige resultat.

Jeg synes, at i en sådan sag havde det været en helt naturlig forpligtelse for regeringen at lægge de konsekvensberegninger frem. Det gjorde man ikke. Da vi andre senere blev

klar over, at de var lavet, bad vi om dem, men blev afvist med den begrundelse, at det blev betragtet som forligspartiernes ejendom.

Jeg vil gerne have det præciseret fuldstændigt: er det stadig væk statsministerens mening og socialdemokratiets mening, at man skulle kunne betragte sådanne resultater, der knytter sig til konsekvenserne af en buket, man faktisk lægger frem her i salen og beder folketinget tage stilling til, som et begrænset antal forligspartiets private ejendom?

Maisted (FP):

Fremskridtspartiet er fuldstændig enig med venstresocialisterne i, at det er noget besynderligt, at det beslutningsmateriale og det, der danner beslutningsgrundlaget for de vedtagelser, som man foretager her i folketinget, ikke skulle kunne offentliggøres, og så med den begrundelse, at demokratiet ikke kan fungere. Det skulle altså betyde, at demokratiet kun skulle kunne fungere, når man holder noget skjult. Det er en besynderlig opfattelse. Jeg vil godt spørge statsministeren: hvorfor skulle demokratiet ikke kunne fungere, når så meget som muligt foregår i fuld offentlighed? Det er mig ufatteligt.

Statsministeren (Anker Jørgensen):

Jeg vil sige til hr. Wilhelm, at jeg ikke vil svare på et spørgsmål, hvori der forud er sagt en hel masse ting, som så kan medføre, at mit svar, hvad enten det måtte blive et ja eller et nej, kan fortolkes sådan, som hr. Wilhelm gerne ville fortolke det.

Lad mig kort sige, at der ikke er tale om misbrug. Der er her ganske naturligt tale om en rimelig og nødvendig brug af den statsadministration, der nu engang må stå til rådighed for forhandlinger af den art, som regeringen fører.

Hr. Maisted spurgte, om beslutningsgrundlaget skulle hemmeligholdes. Nu må man regne med, at forhandlinger gennemgår en masse forskellige faser. Der er mange nuancer i en forhandling, før man når frem til et resultat, til et kompromis, et forlig, og det er klart, at det ikke er hensigtsmæssigt, hvis hver eneste variation på dette område skulle deles ud til offentligheden. Det ville besværliggøre forhandlingerne. Det er i den forstand, jeg mener – for at sige det lidt højtideligt – at så kunne demokratiet ikke fungere.